

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2171

Vragen van de leden **Dijkgraaf** (SGP), **Wiegman-van Meppelen Scheppink** (ChristenUnie), **Leijten** (SP) en **Van Hijum** (CDA) aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *barrières in regelgeving voor Stichting Solink* (ingezonden 15 maart 2011).

Antwoord van minister **Kamp** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid) (ontvangen 11 april 2011).

Vraag 1, 2, 3 en 4

Kunt u toelichten waar het nog steeds bestaande verschil van inzicht tussen Stichting Solink en de Sociale Verzekeringsbank (SVB) op berust, ondanks uw heldere toezegging in het debat over de begroting van Sociale Zaken en Werkgelegenheid voor het jaar 2011 en ondanks de beantwoording van eerdere Kamervragen?¹

Is het waar dat de SVB aangeeft het bestrijden van eenzaamheid niet te kunnen aanmerken als een prestatie die economische waarde vertegenwoordigt? Hoe is deze stelling te verenigen met uw uitspraak dat dit sympathieke initiatief binnen de bestaande regelgeving kan worden vormgegeven?

Erkent u dat het – gezien de aard van de doelstelling van Stichting Solink – per definitie onmogelijk is van tevoren vast te leggen wat de frequentie en de omvang van prestaties en diensten zijn? Hoe kan bijvoorbeeld recht worden gedaan aan het gegeven dat binnen de spontane relatie tussen student en oudere minder of meer contactmomenten, zoals maaltijden, plaats vinden dan in het contract vastgelegd zou moeten worden?

In hoeverre is het acceptabel om voor alle sociale activiteiten gezamenlijk binnen een bepaalde termijn een reële en vaste prijs in het contract op te nemen? Deelt u de mening dat dit zowel recht zou doen aan de aard van het initiatief als aan de eis van een commerciële relatie?

Antwoord 1, 2, 3 en 4

U vraagt aandacht voor het initiatief van de Stichting SOLink (hierna: SOLink) om ouderen en studenten bij elkaar te brengen. Dat doet SOLink door te bemiddelen bij het beschikbaar stellen van woonruimte van ouderen aan studenten. Zoals ik al eerder heb aangegeven vind ik het een sympathiek initiatief. Tegelijkertijd is het wel een zakelijk initiatief. De Stichting SOLink werkt met overeenkomsten. In het kader van de AOW is het van belang dat deze overeenkomsten op een zakelijke manier zijn vormgegeven.

¹ Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2010–2011, nr. 691.

De Stichting SOLink werkt als volgt. SOLink sluit twee overeenkomsten af: een overeenkomst tussen SOLink en de oudere, waarin de oudere een of meerdere kamers in zijn woning verhuurt aan SOLink en de oudere zich bereid verklaart dat een student bij hem komt inwonen. In de modelovereenkomst staat dat de oudere t.b.v. het wederzijdse sociale contact de hele woning en het gebruik van alle voorzieningen aan de student ter beschikking stelt. De oudere krijgt daarvoor een financiële vergoeding van SOLink en een vergoeding in natura van de student (o.a. gezamenlijk nuttigen van maaltijden, elkaar helpen bij klusjes, elkaar gezelschap houden). Een overeenkomst tussen SOLink en de student, waarbij de student een kamer bij de oudere in bruikleen krijgt. De student betaalt huur aan SOLink (de huur die de student betaalt is hoger dan de vergoeding die de oudere voor de kamer krijgt) en verplicht zich o.a. tot gezamenlijk nuttigen van maaltijden met de oudere, het elkaar helpen bij klusjes, het elkaar gezelschap houden.

In mijn antwoord van 3 december jl. op uw eerdere gestelde vragen over SOLink heb ik aangegeven dat de SVB van mening is dat de modelovereenkomsten van SOLink in onvoldoende mate antwoord geven op de vraag of sprake is van een commerciële relatie of van een gezamenlijke huishouding. Samenwonen op basis van een commerciële relatie is een wettelijke uitzondering op het in de gehele sociale zekerheid geldende begrip gezamenlijke huishouding. De voorwaarden die de SVB stelt aan een commerciële relatie ontleent de SVB aan jurisprudentie en het op die jurisprudentie gebaseerde beleid.

De SVB is van mening dat de modelovereenkomsten van SOLink tot nu toe tekort schieten in de beschrijving van de prestaties (het ter beschikking stellen van woonruimte alsmede het verlenen van diensten en/of zorg) en de prijs die voor de prestaties wordt berekend. Met name doordat de bepalingen in de modelovereenkomsten ongeclausuleerd zijn en geen inzicht geven in de verhouding tussen de huurprijs en het gebruik van de woning, hebben de overeenkomsten niet het vereiste zakelijke karakter. De overeenkomsten ter zake van een commerciële relatie moeten toegespitst zijn op de individuele omstandigheden waarin de betrokken partijen zich bevinden.

Navraag bij de SVB leert dat SOLink tot nu toe blijft volhouden dat een in algemene bewoordingen gestelde modelovereenkomst voldoende zou moeten zijn om de relatie tussen oudere en student als een commerciële relatie te betitelen. De SVB is daarentegen van mening dat zij op deze manier niet kan beoordelen of er sprake is van een commerciële relatie, dan wel van een gezamenlijke huishouding die gevolgen heeft voor de AOW. Vandaar dat de SVB niet de door SOLink gewenste garantie kan geven dat de door hen afgesloten modelovereenkomsten in alle gevallen als een commerciële relatie in de zin van de AOW zijn aan te merken.